

En Guillem, 6 anys, arriba a la proposta “Donem forma a les bombolles” i agafa una figura polièdrica, concretament escull la figura de la piràmide. El seu germà tota l'estona el va cridant perquè mirés el que feia ell. Per cridar-lo li deia: Mira Guillem!

(17:51) Remulla la figura a la safata negra però veu que no va bé perquè la figura no es cobreix amb el sabó i per aquest fet se'n va a remullar-ho a la safata fonda.

(18:04) Un cop té remullada la figura el primer que fa és bufar perquè surtin bombolles i ràpidament torna a fer la mateixa acció que abans, és a dir, remullar i bufar.

(18:23) En Guillem agafa el cub i el remulla a la safata fonda.

(18:27) Agafa el rectangle i el fa volar perquè sortissin les bombolles.

(18:24) Remulla el rectangle a la safata negra perquè a la safata fonda no se'n sortia. Un cop té el rectangle ple de sabó perquè li surtin les bombolles fa l'acció com si caçes papallones.

(18:36) Torna a remullar el rectangle però a l'hora d'anar a bufar s'adona compte que no té sabó però en Guillem bufa igual.

(19:00) Agafa l'estrella i la remulla a la safata negra. Es pot veure que el sabó costa adherir-se a la figura plana i és a causa de la quantitat d'escuma que hi ha. Tot i així ell no es dona per vençut i va provant.

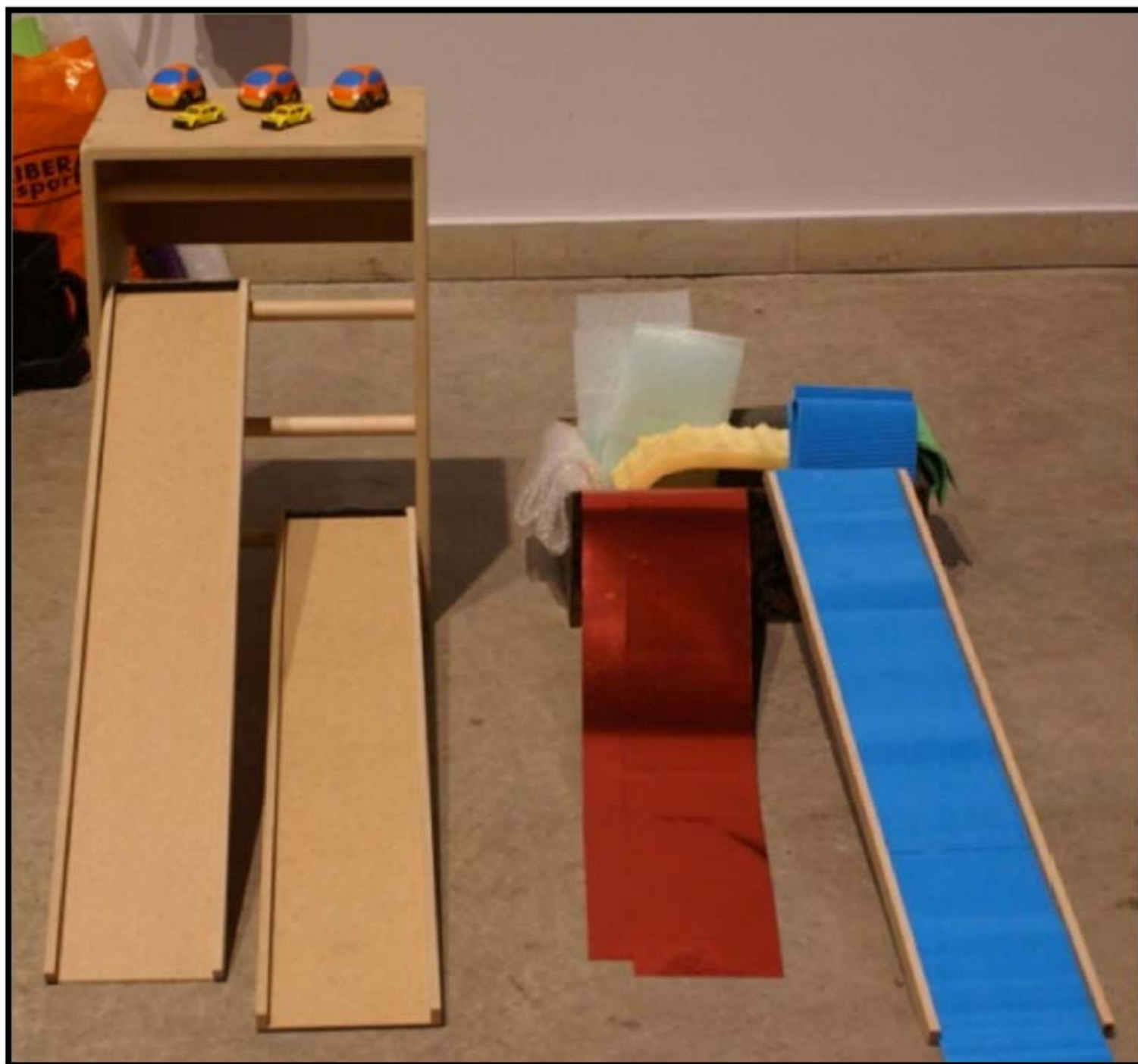
(19:33) Dóna voltes sobre si mateix perquè surti les bombolles.

(20:42) La Mery pregunta al Guillem que està fent i ell té vergonya i s'amaga l'estrella al seu darrere.

(20:52) La Mery li dóna una figura polièdrica (cub) per veure que passa. Tot i així esmentar que en Guillem en arribar a la proposta ja ha agafat diverses figures polièdriques.

(20:58) Remulla el cub a la safata fonda, observa que passa i després bufa per fer bombolles.

Amb la rampa col·locada a la part més alta, fan baixar per torns els cotxes, primer un nen i després l'altre, entenem que volen aconseguir arribar més lluny (a veure qui guanya, deien ells). Després, treuen la superfície que hi havia, la canvien i fan baixar els cotxes, però més o menys aconseguixen el mateix resultat.

En el minut 1:26 la mare fa una intervenció, i podem entendre clarament com la mare diu:

-Feu que no vagin tan ràpid.- Sense dir res el germà gran agafa la rampa i intenta treure-la, com que li costa una mica la Cristina l'ajuda i finalment el nen la col·loca a la segona alçada.

El germà gran deixa caure un dels cotxes, aquest agafa velocitat i va bastant més lluny. El germà petit diu:

-Has guanyat!!!- Diu amb cara de sorpresa.

El germà gran va a buscar el cotxe per tornar-ho a provar, però la mare s'acosta i li diu alguna cosa (que no podem entendre). El nen torna agafar la rampa i la posa més avall i llença el cotxe, però aquesta vegada no va tan lluny. Fan el mateix procés amb totes les mides de la rampa, per això deduïm que potser la mare els ha dit que provin a veure què passa amb totes les mides. Una vegada provades les rampes amb totes les altures que hi ha el germà petit decideix posar-la a la segona començant per dalt, ja que és en la que el cotxe ha arribat més lluny.

En aquesta escena, hi trobem a dues nenes (l'Aura i la Nora) i el pare de l'Aura.

Al principi de tot, quan arriben, els tubs estan una mica ben col·locats, ja que anteriorment hi ha passat altres infants, i el pare, com que veu que les nenes van directament a tirar les pilotes per un dels camins ja fets, agafa i els hi mou tots els tubs perquè elles siguin les que l'han de crear.

Perquè les nenes sàpiguen el que s'ha de fer, el pare els hi pregunta:

- Pare : a veure, què hem de fer per què les pilotes vagin caient a dintre de cada tub?

Les nenes no contesten i segueixen tirant les pilotes.

- Pare : no ho hem de fer així...

A veure, a veure, clar. La intenció és bona.

I les nenes segueixen movent els tubs intentant que les pilotes arribin fins a recórrer tot el camí.

El pare observa que si les nenes es penegen de les fustes, aquestes s'inclinen i les pilotes no llisquen igual que si la fusta està recta i els hi diu:

- Pare : Això vol dir... Aura, Aura, prova d'ajupir-te sense arrepenjar-te.

I l'Aura ho fa.

La Nora, mentrestant, ha anat provant un recorregut pel seu compte, i se n'ha adonat que la inclinació dels tubs era incorrecte i ella mateixa, sense ajuda, és qui ho pressiona perquè la bola baixi correctament.

- Nora: aiiii (diu quan la bola li passa per 2 tubs)

- Pare : casi!

L'Aura, en veure que a la Nora li ha faltat 1 tub per poder completar el recorregut, intenta ajudar-la movent els tubs. Però la Nora, es queixa.

- Nora: no, nooooo. (i els torna a col·locar com ella vol) Casi...

- Pare : casi... Uiiii.... casi...

L'Arnau té 5 anys i ve acompanyat de la seva mare. La mare interacciona amb ell constantment plantejant-li preguntes sobre el funcionament de la palanca i el resultat de les seves accions. Ha equilibrat ràpidament la palanca posant una peça quadrada a cada extrem i diu que s'equilibra depenent del color.

La mare li pregunta com deu ser que a vegades s'aguanta i a vegades no? L'Arnau ha aconseguit mantenir la palanca enlairada però no del tot equilibrada i la mare li diu que està torta. Per tant, ell col·loca una peça en l'extrem més elevat. Segueix provant i intenta equilibrar-la de diferents maneres, però no se'n surt. La mare li pregunta perquè cau i que provi de posar-les als costats, i li planteja que passarà si un dels dos està una mica més cap en dins que l'altre i ell arriba a la conclusió que s'han de posar de la mateixa forma, referint-se a la posició en què col·loca les peces. Afegeix dues peces seguint aquesta consigna i la balança segueix equilibrada. Continua afegint peces de manera simètrica en els extrems de la palanca fins que li cauen.

Una pissarra magnètica inclinada, fustes que s'imenten per marcar un recorregut i boles.

Infant de 5. Primer de tot observa el circuit mentre el seu progenitor li va formulant preguntes descriptives com: què veig? Quin és el material que tinc davant? Com es troba col•locat?

Tot seguit va manipulant i observant el material i fixant-se en la manera en la qual està col•locat.

Tot seguit, comença a col•locar les peces de manera estratègica i realitza nombrosos intents a la fi d'aconseguir fer arribar la bola al cistell. S'adona que les peces no les acaba de col•locar del tot bé i gràcies al mecanisme assaig-error les va canviant, treu algunes i en va afegint d'altres, segons el seu parer.

Va variant el circuit mentre el seu pare i nosaltres li anem formulant preguntes com: què passa? Perquè està canviant el recorregut de la bola?.

Aquestes preguntes ajuden a l'infant a situar-se i anar millorant el circuit quan aprecia que les peces no estan del tot ben distribuïdes i s'haurien de canviar de lloc.

MOLLES ELÀSTIQUES

4 infants jugant amb les cistelles, tres infants sembla que juguen més junts, dos d'aquests posen els materials a les cistelles i un està dret compara el material amb les mans i parla amb els seus pares sobre quin material pesa més o menys.

Infant més gran: Pesen més les pedres

Mare: Perquè pesa més les pedres que les pinyes?

Infant gran: no ho sé

0:15

Els dos infants que estan al seu costat segueixen posant material a les cistelles fins que arriba a terra.

Infant mitjà: Mira! Ja està!

Comença a agafar la molla i a tibar-la cap amunt per poder agafar la cistella de la nansa, la suspesa i la comença a buidar deixant el material a les cistelles corresponents. Mentrestant, l'infant més petit segueix posant material a les cistelles i tenen un petit conflicte amb el gran. L'infant gran quan veu que els altres segueixen remenant i que les cistelles baixen, s'ajup i agafa la cistella amb la que està jugant el petit i aquest es queixa.

Infant petit: Nooo!

Immediatament l'infant gran deixa anar la cistella, l'observa uns segons i marxa.

0:34

A continuació apareix el Marc en escena i motiva al petit a seguir jugant.

Mentrestant l'infant que es troba a l'altre punta de la taula, l'infant amb buff, aconsegueix fer arribar la cistella a la línia verda i ho comunica de forma alegre.

Infant amb buff: eh eh! Eeeh! Mireu! He arribat a la línia verda! Ja he arribat a baix de tot!

On va cada closca?

Hi ha dos nens manipulant l'hàbitat de la platja, el Gil i l'Arnau. El Gil se'n va forçat per la mare i plora. L'Arnau es queda i té un cargol de terra a la mà, l'omple de sorra, l'alça des d'una certa altura i tira la sorra. Arriba un altre nen i observa l'hàbitat del bosc. A poc a poc s'acosta cap a les closques, intenta agafar-ne una però té por. El Gil torna per si sol, agafa dos musclos i un li dóna al nen de verd. Arriba l'Aina i va directament a l'hàbitat de la platja, agafa els musclos i els va posant a les safates tot classificant-los. La mare del Gil el torna agafar, tira l'altre musclo a la safata i se l'emporta. L'Arnau segueix fent la mateixa acció. L'Aina agafa les petxines i les classifica. La mare del nen de verd li ensenya els elements del bosc, tot explicant-li que és. Arriben dos bessons, van directament a l'hàbitat de la platja i comenten entre ells tot el que es van trobant. L'Aina se'n va a l'hàbitat del bosc i classifica els cargols de terra a les safates. El nen de verd té un musclo i una pinya a la mà i li ensenya a la mare, aquesta li verbalitza que és una pinya i el nen la tira a la caixa del bosc. Un dels bessons agafa una cargolina i li diu a la mare:

- Mira que és bonica!!!

L'Arnau segueix omplint el cargol i tirant la sorra.

L'altre bessó agafa una petxina i la posa a una de les safates.

Un nen de 4 anys s'asseu a la catifa i agafa unes pinces grans i una imatge (llenties) de les que hi ha al terra (fruits sencers). Agafa les pinces amb la mà i posa la imatge dins les pinces. Quan ja té la imatge ben agafada, agafa una lupa i mira detalladament la imatge agafada amb pinces. Després d'això, li cau la imatge a terra, la intenta agafar però de cop en veu més. De sobte, deixa tot el que portava a la mà i agafa amb la mà la imatge de la xirimoia. L'apropa a la lupa i se la mira, però ràpidament la torna a deixar a terra per observar-ne altres. Aquest cop, en deixar la imatge de la xirimoia agafa la de la flor de la dama de nit i la mira molt ràpid i la deixa juntament amb la lupa. Llavors torna a agafar les pinces i torna a col•locar la imatge dins de les pinces i torna a observar la dama de nit, però aquesta vegada l'agafa amb les pinces. Observa la imatge més detalladament. Finalment, agafa una llavor d'alvocat amb les mans i la mira ràpidament apropant i allunyant la lupa constantment. Després la col•loca dins del forat de la caixa on estava anteriorment (alvocat), el treu i el torna posar. Després de tot aquest procés, agafa dues pinces i intenta agafar una altra imatge amb aquestes. No obstant això, ho deixa a terra ràpid i agafa una llavor (carbassa) amb les pinces i la classifica al forat de les llavors de carbassa (on ja n'hi havia unes quantes).

Moure els vaixells col•locats en
safates d'aigua sense tocar-los

Arriba en Rubén, agafa l'ampolla ventosa i l'enfoca cap a un vaixell sense vela. Fa el moviment amb la molla a dins de l'aigua. L'estri s'omple una mica d'aigua i amb el moviment expulsa un raig d'aigua. El Rubén s'apropa el vaixell sense vela i repeteix el mateix procediment encarant l'estri cap al vaixell. Aleshores deixa l'estri a dins de la safata d'aigua, se'n va a buscar el ventilador i prova de fer moure els diversos vaixells amb vela i sense vela que hi ha a la safata, a través de l'aire que produeix. Es posa el ventilador a prop la cara. Una membra del grup, li va acostant els vaixells cap a on està ell. Li posa dos vaixells de costat, un amb vela i l'altre sense; i, en enfocar-li el ventilador, el que té vela surt disparat mentre que l'altre es mou més a poc a poc. Canvia de safata i se'n va a provar els vaixells que hi ha a l'altra. S'enfoca el ventilador a la cara i un altre cop cap als vaixells. S'està una bona estona intentant moure els vaixells amb el ventilador, fins que agafa la manxa i fa moure els vaixells amb el mànec d'aquesta. Torna a agafar l'ampolla ventosa i l'utilitza de la mateixa manera: omplint-la d'aigua i tirant el raig d'aigua cap als vaixells. Se'n va a la caixa on hi ha tots els estris i agafa una palleta. Instantàniament se la posa a la boca i bufa en direcció als vaixells. Deixa la palleta i torna a agafar el ventilador, que l'enfoca cap a un vaixell sense vela i després un altre cop cap a la seva cara. Enfoca el ventilador cap a un vaixell de tap d'ampolla que està mig enfonsat, el vaixell fa petits moviments. Quan les aspes del ventilador toquen a l'aigua, surt l'aigua disparada i s'esquitxa. Enfoca el ventilador cap al vaixell que no es mou, ho fa durant una estona fins que el ventilador es para. Se'l mira i tocant les aspes torna a funcionar, el sacseja i el torna a encarar cap al vaixell enfonsat. Agafa un vaixell sense vela i el fa moure amb el ventilador. Una membra del grup decideix posar bé el vaixell que estava enfonsat i en Rubén el fa moure. Després enfoca el ventilador cap a l'aigua i l'aigua es mou formant cercles. Torna a agafar el vaixell de tap d'ampolla amb vela i el fa moure amb el ventilador. Després fa moure els vaixells que hi ha a la safata del costat. Es col•loca davant l'altra safata i agafa un vaixell de tap d'ampolla que estava mig enfonsat, li treu l'aigua i el col•loca bé. Agafa el ventilador i el fa moure. Fa moure un vaixell sense vela i després un altre de suro amb vela. La mare d'en Rubén el ve a buscar i se'n van.